5001

જગતશતસાઈ.

અથવા ॥। 43
૧૬

૭૦૦ કહેવતોનો સંગ્રહ.

દોહરો.(૦૧૯)

અલ્પ કથનથી અર્થ બહુ, બોધસહિત સમજાય,
પરંપરા ગત વાત છે, તે ક્હેવત કે'વાય

પ્રકાશક

પુસ્તક પ્રસારક મંડળી, મુંબાઈ.

પારસી પ્રીંટીંગ પ્રેસ—મુંબાઇ

કીમત ૧ આનો.

પ્રયોજન

પુસ્તક પ્રસારક મંડળી તરફથી દર વર્ષે પ્રેક્ષક નિત્યનોંધ (Diary ડાયરી) છપાય છે પાને પાને તેમા એકેક કહેવત મૂકવા-ની સૂચના કોઈ કોઇ ઘરાક તરફથી કર-વામા આવેછે પરન્તુ તેમ કરતા એક લીટી જેટલી જગા રોકાઇને હાલ નોંધ માટે જે જગા રહેછે તેમા ઘટાડો થાય, ને માત્ર ૩૫૦ કહેવતો મળી શકે અર્થાત એક લાભ લેતા બીજી હાનિ થવાનો સભવ છે તેમ અ-મને આવુ ગતાનુગત પસદ નથી એટલે અમે તેના કરતા બમણી એટલે ૭૦૦ “ વતોનુ જુદુજ આ લઘુ પુસ્તક છાપ્યુ છે તે અમારી ડાયરીઓના ઘરાકો માત્ર-નેજ નહિ, પરન્તુ અમારે ત્યાથી હમેશ પુસ્તકો લેનારા સર્વે ઘરાકોને ભેટ આપ-વામા આવગે

રામદાસ મોહીની કપની

પુસ્તક પ્રસારક મંડળી, મુંબઈ.

પુસ્તક પ્રસારક મંડળીનાં પુસ્તકો

૧ સુખસાધક—તન મન અને ધન
ત્રણે પોતીનુ સુખ કેમ મળે? તે
દેખાડનાર બોધિયો કી રૂ૦।

૨ બાળસુબોધ બાળકોને ઉપયો-
ગી ધર્મબોધ, પ્રાણીપ્રદર્શન, વસ્તુ
વર્ણન, દેશદેશના વિવેચન, તથા
સરસ કવિતાનો સંગ્રહ કી રૂ૦॥

૩ સીકંદરનામુ (એલેકઝાંડર ધી ગ્રે-
ટનુ ચરિત્ર) કી રૂ૧॥

૪ પ્રતાપી પીટર ધી ગ્રેટ (રશિયાના
ઝાર)નુ સચિત્ર ચરિત્ર કી રૂ૦॥।

૫ નીતિની શીખામણો કી ૦)≡

૬ નીતિનિદર્શન(નીતિના દાખલા) કી ૦)≡

૭ પ્રેક્ષક પોકેટ ડાયરી નિત્યનોધ કી રૂ૦।

૮ પ્રેક્ષક ગોવર્ધન પચાગ કી)૦॥

૯ શિવપુરાણ સપૂર્ણ ભાષાતર કી રૂ૧૨

૧૦ ગૂજરાતી અગ્રેજી ડીક્ષનરી કી રૂ૧॥

૧૧ હાથીછાપની કોરી કોપી બૂકો

૧, ૨, ૩, અને ૫ લાઇન (લીટી)

વાળી દરેક નગની કી ૦)૦॥

૧૨ પીરોજા બચુનુ સચિત્ર ચરિત્ર કી રૂ૧

૧૩ ઓફીસ ડાયરી કી રૂ૦॥

ઉપલા પુસ્તકો મુબઇ પુસ્તક પ્રચારક મડળીમાથી વેચાતા મળશે.

વેપારીને યોગ્ય કમિશન આપવામાં આવશે.

રામદાસ મોદીની કપની,

પુ૦ પ્ર૦ મડળી, મુબઈ

કહેવતશતસાઈ.

અક્કલ બડી કે ભેશ
અણમાણ ને ઉન્હા પાણી
અણદીઠાનું દીઠું, ને માર મૂળાને મીઠું
અણી ચૂક્યો સો વરસ જીવે.
અતિ લોભ તે પાપનું મૂળ
અતિશે સર્વે અસાર
અધુરો ઘડો છલકાય ઘણો
અન્ન તેને પુન્ય ને રાંધનારને ધૂમાડો
અપવાસીને ઘેર ઢોકળાં
અવસર ચુક્યા મેહુલા
અહાર તેવો ઓડકાર
આખું કોહોળું શાકમાં
આગળ દોડ અને પાછળ ચોર
આજી ખમાય પણ દેખી ન ખમાય
આઠ વાર ને નવ તેહેવાર
આડી રાત, ને તેની શી વાત
આણું કરવા ગયો ને વહુ ભૂલી આવ્યો
આથમ્યા પછી અસુર શું ને લુટયા પછી ભો શેનું

ાધળા આગળ આરશી ને બેહેરા આગળ
ાાધળાની આખ [શખ
માધળામા કાણો રાજાઓ ૨૧
આાધળો દળે ને કૂતરો ચાટે
આપ મુઆ વિના સ્વર્ગે ન પહોચાય
આપ ભલા તો જગ ભલા [૨૫
આપ વીતી સર્વ જાણે, પર વીતી કોઇ ન જાણે
આપ સમાન બળ નહિ, ને મેવ સમાન જળ
આપ્યુ વાણિયે ને ખાધુ પ્રાણીએ [નહિ.
આબા ગાજો, અને પૂજી ટાળો
આખુ ખાતા જાખુ ગયું
આમણની પૂજી દામણમા ૩૦
આરતી ઉતારૂ ને મગળ ગાઉ, તને આપું
ત્યારે હુ શું ખાઉ
આવી વાટડીએ, ને જાય ઠાઠડીએ
ઉજડ ગામમા એરંડો પ્રધાન
ઉઠ વહુ વિસામો ખા, હું કાઉ ઘુ દળવા જા
ઉતર્યું ઘાટી, ને થયુ માટી ૩૫
ઊંઘતો બોલે પણ જાગતો ન બોલે.
ઊંઘ વેચીને ઉજાગરો લીધો

ાવે

ઊપરે આભ ને નીચે ધરતી

ઊંચેથી પડી કે ઊંટના અઢારે વાંકા ૪૦

ઊંટનુ મોં માળવા ભણી

ઊંટે કર્યા ઢેકા તો માણસે કર્યા કાઢડા

ઊડયા દેવ ને ગયુ ચોમાસુ

ઊતાવળા સો બાવરા, ધીરા સો ગંભીર

ઊધારે હાથી બંધાય પણ રોકડે બકરી ન [બંધાય

ઊલટા ચોર કોટવાળને દંડે

એક ઘર તો ડાકણ પણ મૂકે ૪૭

એક નન્યો સો દુખ હણે

એક નારૂ તેના સો દારૂ

એકનુ ઓષડ બે એક પંથ દો કાજ ૫૧

એક મ્યાનમા બે તરવારો ન સમાય

એક રામે લંકા લીધી તો આઠ રામ શું ન [કરે

એકે હજારા ને સોએ બચારા

એકાતણનો ક્યારો પણ રડાપો તો રોકડો

એવા ગોળીઆ ગાડા ન હોય કે દીવાળીને
દહાડે ઘેંશ સિરાવે ૫૬

ઓડ ઉમરેઠના ઊંડા કુવા, દીકરી દે તેનાં [માબાપ મુઆ

ઓપી આવને અડકીશ નહિ

રખીતો સિપાઇ હેડમા પૂરે ૬૮
કંકાશણીને ક્લેશ વહાલા ને પદ્મણીને હાર
કચુકાને પીલ્યે તેલ ન નીકળે
કન્યા જાણે કચકડો ને વર મોતીનો દાણો
કડી લેતા પાટણ ખોયુ
કણબીનો કૂબો એક ગયો તો બીજો ઉભો
કણેકમા પાણી પડ્યુ તે મિથ્યા ન થાય ૬૫
કથા સુણીને ફૂટ્યા કાન, તોય ન આવ્યુ બ્રહ્મ- [જ્ઞાન
કદહાડે કંકોડા
કપાળે કપાળે જુદી મતિ
કપાશીએ કોઠી ન ફાટે
કપૂરનુ વેતરૂ અલેખે જાય નહિ ૭૦
કમજોર ને ગુસ્સા બોત, માર ખાનેકી નિશાની
કરજ અને કન્યા કરગરે ન મળે
કરણી તેવી પાર ઉતરણી ૭૩
કરે વરો, ત્યારે ઉતરે બરો [પુડે
કર્મ વિનાનો ખેતી કરે, બળદ મરે સૂકવણુ
કર્મમા કોઠા, ઢો કોના જૂએ ઓઠા
કર્મ કઠણ ને કાયા કોમળ
કર્મ કરે તે કોઇ ના કરે ૭૮

કમને શી શરમ કર્મ વિના કોડી ન પાવે
કળથી થાય તેટલું બળથી ન થાય ૮૧
કલેડા વિના શ્રાવ રહે?
કસ્બે તરક ને બજારે બકાલ
કહેવું સહેલ કરવું મુશ્કેલ [શીને આવીશ
કહ્યું કે છાનોમાનો આવજે તો કે ઊંટ બે-
કાકા પરણ્યા ને ફોઇ રાંડ્યાં ૮૬
કાકા મામા કેવાના, ને ઘરમાં હોય તો ખાવાના
કાકો ફીટી ભત્રિજો કોણ થાય
કાગડાનું બેસવું ને તાડનું પડવું
કાગડાની કોટે દઇથરૂ ૯૦
કાજીભાઇ દૂબળા કેમ? તો કે સારા શેહેરકી
કાજીની મારી હલાલ [ફીકર
કાજીની કૂતરી મુઇ ત્યારે બધું ગામ, અને
કાજી મુઆ ત્યારે કોઈ નહિ
કાણું ઘોડું અને વળી કરડકણું
કાત્યું પીંજ્યું મૂળ મળ્યું ૯૫
કાનખજુરાનો એક પગ ભાગ્યો તોય શું ને
રહ્યો તોય શું
કામ કર્યું તેણે કામણ કર્યું

ક્યાં ઘોડુ ને ક્યાં ગધેડુ
ક્યાં રાજાભોજ ને ક્યાં ગાગો તેલી
કાળ જાય ને કહેવત રહે ૧૦૦
કાળા એટલા ભૂતના સાળા?
કાળા માથાનુ માનવી ચહાય તે કરે
કાળીચોદશના આવ્યા, ને કોઇના ન જાય ગા-
કાળુ મો ને કથીરના દાત [જ્યા
કીડી સચે તેતર ખાય, પાપીનુ ધન પરલે થાય
કીડીના મોહોમા કોળિગડુ! ૧૦૫
કીસીકા ઘર જલે ને કીસીકા પુત મરે, બદા
કુભાર કરતા ગધેડા ડાહ્યા [ખાવે ઓર તાપે
કુવારી કન્યાને સો વર ને સો ઘર
કૂકડીનુ મ્હો ઢેપલે ૧૧૦
કૂતરૂ ખેચે ગામ ભણી ને શિયાળ ખેચે સીમ-
કૂવામા હશે તો હવાડામા આવશે [ભણી.
કૂકડો હોય ત્યાજ શું વહાણું વાય?
કેડમા છોકરૂ ને છોકરૂ ક્યા? [વાર
કેળ ફળે એક વાર ને સિહણ જણે પણ એક
કેહેતાબી દીવાના પણ સુનતાબી દીવાના?
કેહેબે બુડી નવાબ, તોડે નવાબ ૧૧૫

કોડી હરામ ને ખચ્ચના હલાલ ૧૧૯
ખરી વાતમા ખાર શો?
ખાઈ જાય દીવાળી ને કુટાઈ મરે સુપડુ
ખાખરાની ખિલોંડી તે સાકરનો સ્વાદ શું [જાણે
ખાટી છાશ ઉકરડે નાખવી પડે
ખાડો ખોદે તે પડે
ખાતર ઉપર દીવેલ
ખાણિયામા માથુ ને ધમકારે બીહીવુ ૧૨૫
ખાળે ડુચો ને બારણા ઉઘાડા !
ખાવા ગોખરૂ ને માહિ કાંટા
ખાવા પીવા ખેરસલ્લા, ને ધીગાણા બોહોતેરા
ગજ ભરે પણ તસુ ન વેતરે
ગુણના ભાઈ દોષ ગવેડા ઉપર અબાડી
ગધેડે બેશાને ઘેર ઉતરવુ ૧૩૨
ગાઈ ગાઈને મુવા ને વરનુ નામ ધૂળ [નહિ
ગાજ્યા મેઘ વરસે નહિ, ને ભસ્યા કુત્તા કાટે
ગાજે તે વરસે નહિ ને વરસે તે ગાજે નહિ.
ગાજે તેનુ વાજે ૧૩૫
ગાડા સાથે જણુ ને ગાઠનુ ખાણું
ગામ ત્યા ઢેડવાડો હોય

ગામમા ઘર નહિ, ને સીમમા ખેતર નહિ
ગાય દોહીને કૂતરી પાવી
ઘરડી ગાય ને કોટે ડેહેરો (ડબ્બુ) ૧૪૦
ઘરડી ઘોડી ને લાલ લગામ
ઘરના ઉઠયા વનમા ગયા, ને વનમા લાગી લાય
ઘરના છોકરા ઘટી ચાટે ને પાડોશીને આટો
ઘર બાળીને તીર્થ કરવુ
ઘરમા બોલે ડોકરા, તો બહાર બોલે છોકરા
ઘેર ઘેર માટીના ચૂલા ૧૪૬
ચઢે તે પડે ચમડી તૂટે પણ દમડી ન છૂટે,
ચાકરી વિના ભાખરી નહિ
ચાકરને ઘેર ચુકર ઘણા, ને શેઠને વાણોત-
ર ઘણા
ચાર દહાડાની ચાદરણી ને ઘોર અંધારી રાત
ચાર મળે ચોટલા, તો ભાગે ઘર ઓટલા ૧૫૨
ચાર મળે બોડી તો કિલ્લો પાડે તોડી
ચીન, ને પૈસા લીઆ છીન
ચુટી ખણ્યે વેર ન વળે ૧૫૫
ચોરની માનુ કોઠીમા મ્હો
ચોરનારની ચાર આંખો,

ચોરીનું ચડાળે જાય, ને પાપી હાથ ઘસતા [થાય.
છીંડે ચડ્યો તે ચોર
છોકરાથી કાંઈ છાશ પિવાય નહિ ૧૬૦
જણે એટલા જીવે નહિ
જમાઈ હાથ રહ્યા ભાગી વળે.
જાગતાની પાડી ને ઊંઘતાનો પાડો
જાગે તે જીવે, ને ઉંઘે તે મરે
જાત તેવી ભાત ને કામળાપર બીબું ૧૬૫
જાનમાં કોઈ જાણે નહિ ને હું વરની ફોઇ
જા બીલ્લી કુત્તેકુ માર
જાયા તેના સૂત, ને પૈણીને વળગ્યા ભૂત
જેવા રાજા તેવી પ્રજા
જેવી દાનત તેવી બરકત ૧૭૦
જેવી વેળા તેવી રક્ષા
જેના મોમાં માસ, તેનો શો વિશ્વાસ?
જેનું કામ તેથી થાય, બીજો કરતાં માર્યો જાય
જેણે મૂકી લાજ, તેને નાનું સરખું રાજ
આવી ભળવા તો, બેસારી દળવા - ૧૭૫
જો વરસે આરદ્રા, તો બારે મેઘ પાધરા
જો વરસે ઉત્તરા, તો ધાન્ય ન ખાય કૂતરા

જે ગાજે ભડ, તો કુવાડે ખડ
જ્યા મળ્યુ જમા ત્યા મારો સભા
જ્યા મળી રોટી ત્યા પડ્યા આળોટી ૧૯૦
ઝાઝા ઘરનો પરોણો ભૂખે મરે
ઝાઝા મળે, ને ખાવા ટળે
ટાઢે પાણીયે ખસ જાય
ડાટ્યા ભૂલે પણ લખ્યા ન ભૂલે
ડાહીના ઘેલા ને ઘેલીના ડાહ્યા ૧૯૫
ડાહી સાસરે ન જાય ને ઘેલીને શીખામણ દે
ડાહ્યો દીકરો દેશાવર ભોગવે, ડાહી વહુ ચૂ-
ડુંગર દૂરથી રળિયામણા [લામા પેસે
ડોટીમાનો હારે ને મૂઠીમાનો જીતે
ડોશી મુવાનો ભો નહીં પણ જમ પેઠ્યાનો ભો
ઢેડ મુવો ને અભડછેટ ટળી ૧૯૧
તાળાની તોરડી તેર વાના માગે
તેલ જોવું, તેલની ધાર જોવી
ત્રણ ટીખળ, ને હળ મેખળ
ત્રીજને તેરશ એકઠા ન મળે ૧૯૫
થાય તેવા થઇયે, તો ગામ વચ્ચે રહીયે
થોડા સો મીઠા દગા કીસીકા સગા નહિ.

દમડે ભીટ પણ દમડો ક્યાં?
દયા ડાકણને ખાય ૨૦૦
દરજીનો દીકરો જીવે ત્યાં સુધી શીવે
દરની માટી દરમાં
દાતણ વેંચે દળદર ન જાય
દાતારથી સુમ ભલો કે ઝટ દે જવાબ
દાતારી દાન દે ને ભંડારી પેટ કૂટે ૨૦૫
દાનો દુશમન સારો પણ મુરખ મિત્ર ખોટો.
દીકરો એક દેશાવર ઘણા.
દીકરી ને ગાય, જયાં દોરે ત્યાં જાય
દીવા પછવાડે અંધારૂં
દીવાસો, તે સો પર્વનો માસો ૨૧૦
દુખે પેટ ને કુટે માથું
દુબળા ઢોરને બગાઈઓ ઘણી
દુબળું ઢોર કુશકે રળિયાત દેશ તેવો વેષ
દોરી બળે પણ આમળો ન મૂકે ૨૧૫
ધર્મના કામમાં ઢીલ શી?
ધ્યાન વિના મરે કે સાન વિના મરે?
ધાના ત્યાં પાના નહિ, પાના ત્યાં ધાના નહિ.
ધૂળ પર લીંપણ ન બોલ્યામાં નવ ગુણ ૨૨૦

નથુભાઈની જાનમા, ને ખાવા પીવા કાનમા
નબળો માટી બૈયર ઉપર શૂરો
નવરો બેઠો નખોદ વાળે
નવરો વાણિયો કાટલા સાથે [ભરો
નવરા બેઠા કામ કરો, ને ખાટલો ઉકેલી વાણુ
નવરે પાચડે પચાણુ, ને તળે પડે તે કચાણુ
નવો નાણાવટી ને જુનો ગાધી ૨૨૯
નવાણુ ત્યા ભર્યા સો
નહિ આડિયા નહિ ઉભિયા ને લ્યો બીબી ખાટ.
નાક નીચુ ને પેટ ઊચુ
નાક કટ્ટા દેવ ને સચડા પુજારો ૨૩૦
નાક કટ્ટા તો કટ્ટા પણ ઘી તો ચટ્ટા
નાગે કુત્તે કુતેખા
નાગો તે બાદશાહથી આઘો
નાગો ન્હાય શું ને નીચોવે શું ?
નાચવા જવુ ને ઘુમટો તાણવો ૨૩૫
નાચનારીના પગ ન રહે ને ગાનારીની જીભ
નાણુ દેખી મુનિવર ચળે [ન રહે.
નાતનુ નોતરૂ ને પરવનું પાણી
નાનો દિયર લાડકો, ઘીનો ભર્યો વાડકો

નામ તેનો નાશ ૨૪૦

નીમાજ પડતા મશીદ કોટે વળગી

પચકી લકડી, એકકા બોજ

પચ ત્યા પરમેશ્વર પથ્થર ઉપર પાણી

પરણ્યા પેહેલી અધરણી ૨૪૫

પાકી કોઠીએ કાના ન ચોટે

પાડાને દરદ ને પખાલીને ડામ

પાડે પાડા લડે ને ઝડવાનો ખો નીકળે

પાઘડુ પહેરાય નહિ ને ધૂળ ખવાય નહિ

પારકે ઘેર પરોણો ને ધાઇ ધાઈને મળવુ

પારકે ભાણે મોટા લાડવા ૨૫૧

પાશેરામા પેહેલી પૂણી

પ્રાણ અને પ્રકૃતિ સાથેજ જાય

પારકી આશ, તે સદા નિરાશ

પાસે ન મળે કોડી, ને ભરી બજારમા દોડી

પીરની માનતા મુજાવર વધારે ૨૫૬

પીલુગાળે ચાચ પાકી

પુઠના ખાય સનમુખના જોયા કરે

પુઠ બાદશાહની ને મો વાઘનુ

પેટ ચોળીને સૂળ ઉભુ કરવું • ૨૬૦

પેટને પૂરૂ નહિ ને ઝોટગશાને વધ!
પેટનો બળ્યો ગામ બાળે
પેટ ફાટ્યુ ત્યા પાટો ક્યા બાધે?
પેટમા છોકરૂ ને નામ પાડો હીરા [રિયાવખા
પેટમા પૂમડુ પાણી નહિ ને મારૂ નામ દ-
પેટ કરાવે વેઠ ૨૬૬
પેટ આગળ પેડુ, તો આગળ કોને તેડુ?
પેટના પેટ, ને પહોચાડે ઠેઠ
પેહેલુ સુખ તે જાતે નરા
પૈસાનો કોઇ પૂરો નહિ ને અક્કલનો અધુરો
પૈસા હોય તેનો છોકરો ભૂથરે રમે [નહિ
પોથા તે થોથા, ને ડાચા તે સાચા ૨૭૨
ફરે તે ચરે, ને બાંધ્યો ભૂખે મરે
ફાટામા સૌ પગ ઘાલે
ફુલીબાનુ ફુમતુ ૨૭૫
ફુલીમાનો ફાકડો ને ઓરમાન માનુ હેત
ફુશિયાળા હજો પણ ઓશિયાળા ન હશો.
ફૂલ નહિ ને ફૂલની પાખડી [કાણુ.
ફૂલ ફટાકિયા ફાટમા છાણુ, ઘેર આવ્યા કલેડુ
ફૂલી બાઇની ફૂલ ને છોકરા ખાય ધૂળ ૨૮૦

ફૂંકે તે કરમાય બગધ્યાન
બડે બાપકે પૂત
બધું ગામ ધોરે, ત્યારે વેલી ઘેશ ઓરે
બલાડીના પેટમા ખીર । ૨૮૫
બળિયાના બે ભાગ બહુ તાતર બળિયું
બાઇને કોઈ લે નહિ ને ભાઈને કોઈ દે નહિ.
બાઇના ફૂલ બાઇને, ને શોભા મારા ભાઇને
બાડા ગામમા બે બારસ ૨૯૦
બાપ કરતા દીકરા વધે [ન શીવે
બાપડી બાપડી સૌ કોક કહે પણ ઢાપૂડી કોઈ
બાપડી નાતરે જાય ને ધણી વળાવા જાય
બાપ દેખાડ કે શ્રાધ સાર ૨૯૪
બાપનો કૂવો હોય માટે ડુબી મરાય નહિ
બાપ લાખ ચાળીસના ને દીકરા વ્યાજમા ડુ-
બાપ તેવા બેટા, ને વડ તેવા ટેટા [બ્યા
બારમણનું કાળગડું ને તેર મણનું બી
બાર વર્ષની કન્યા ને બે છોકરાની મા
બાવા ઉઠ્યા બગલમા હાથ ૩૦૦
બાવાજી નમો નારણ તોકે તેરેજ પેર ધામા
બાવો બેઠા જપે, જે આવે તે ખપે.

બાળક જાય તે કંઈ બળી મરે?
બાળા, તેને શા દુકાળા
બુન્દસે જાય તે હોજસે ન આવે 305
બે ગોળીનો ચડવો બે ઘડીનો અધાપો
બેટા મોટા થાઓ પરણાવીશું
બેઠાથી બેગાર ભલા
બેડા ઉપર બેડું તો પાણિયારીને ભાર 310
બેહેન કહીને બેસારે ને વહુ કહીને ઉઠાડે
બેહેરા આગળ શંખ ફુંક્યો તોકે હાડકા કરડેછે
બોલે તેના બોર વેચાય
બોલે તે બે ખાય, ને ના બોલે તે ત્રણ ખાય
બોલ્યું બહાર પડે ને રાંધ્યું વરે પડે 315
ભણ્યો ભૂલે, ને તારો ડૂબે
ભલા ભલા કુંવારા ને પોલાને બે બે
ભલી ભેંશે પાડો જણ્યો
ભલું થયું ને ભાગી જંજાળ.
ભસતા કુત્તા કાટે નહિ 320
ભાગ્ય વિના નર કોડી ન પામે
ભાગ્યાના ભેરૂ તે ગોપીચંદન ને ગેરૂ
ભાગ્યશાળીને ભૂત રળે, ને અકર્મીની બૈયર મરે

ભાગ્યું ભાગ્યું પણ ભરૂચ
ભાજગડિયાના છોકરા ભૂખે મરે 325
ભાણેજ ભાગ નહિ, જમાઈ લાગ નહિ
ભાભીજી નાતરૂ, તોકે તમારીજ સાથે
ભાભાજી ભારમા તો વહુજી લાજમા
ભાવી આગળ કોઈ ડાહ્યું નથી
ભાવે એટલું ખાવું નહિ, ને આવડે એટલું બો-
ભીખના હાલ્લા શીંકે ન ચડે [લવું નહિ
ભીખ તેને ભૂખ શી? 332
ભુઇ પડચા બમણા જુડી રાંડે બમણો વરે.
ભૂખને ઊંઘ વાળીને લે ભૂખ મનાવે દુખ
ભૂખી કૂતરી ભ્રષ્ટીલીયાં ખાય
ભૂખ્યો બ્રાહ્મણ ને ધરાયો વાણિયો છેડવો
ભૂત મુઉં ને પ્રેત જાગ્યું [નહિ.
ભે વિના પ્રીત નહિ. 340
ભેંસ આગોળે ને ઘેર ઝઘડા
ભેંશો છોડી ખીલાના દાન!
મગમાથી પગ ફૂટયા
મગ ગણે તે ધણી માડા કેમ ભૂલે
મણના ત્રુટયા શેરે ન સધાય 345

મછા ડાકણુ ને શકા ભૂત [પેશ
મન કહેશે માળવે જા ને કર્મ કહેશે કોડીમા
મન વિના મહાલવુ ને પગ વિના ચાલવુ
મનમા પરણ્યા ને મનમા રાડચા
મન હોયતો માળવે મળાય ૩૫૦
મન ચગા તો કથરોટમા ગગા
મની મની દૂધ તોકે સણુસણીને રહીયુ
મરતા માટીને બાપ કહે ન જીવે
મરણ સમે મતિ તેવી મળે ગતિ
મરે નહિ ને માચો મૂકે પણ નહિ ૩૫૫
મશાલના લાડુમા એળચીનો સ્વાદ
મસાણ ગયા મુડદા કાઈ પાછા આવ્યાછે?
મળે નહી ને મચકો ઘણો
મનમા ભાવે ને મ્હોડુ હલાવે.
મરણ એટલુ બળણ * ૩૬૦
મળી તો નારી નહીતો સદા બ્રહ્મચારી.
મફતના મરી કાઈ તીખા લાગે?
મર્કટને વળી મદિરા પીધે
મનને ગમે તે માડા ને લોક બોલે તે ગાડા
મસ્તાનો સાઢ લોકોના ખેતર ખાય ૩૬૫
*

મન વિનાનુ મ્હાલવુ ને હેત વિનાનુ ચાલવુ
મનને ગમે ને બોચી ઠકણુ
મરનારને કાંઈ ઉચકનારની ફીકરછે?
મઠને ખેતર માળો નહી ને કુંઆરાને સાળો નહી
મરી, મીઠુ ને રાઇ તેના વડયા પીત્રાઇ
મડાય ત્યા છડાય મત્રથી તત્ર વેગે ૩૭૨
મૃદંગના મ્હોમા, પણ આટો આવેતો ઠીક
મન જાણે પાપ ને મા જાણે બાપ [બોલે
માનગત વિના દેવ ન ફળે ૩૭૫
માગ્યુ મોત આવે નહી
માની ગાળ ને ઘીની નાળ
માથુ ફોડશે તે લોહી કાઢસે
માર બુધુ ને કર સુધુ.
મારકણો સાઢ ને ચોમાસુ મ્હાલ્યો ૩૮૦
માગ્યા વિના માએ ન પીરશે
માસા વડે માસો તેનો શો સાસો
મારીને ન્હાસી જવુ તે ખાઇને સુઇ જવુ
માથેથી ઉતરતી સજા બાપને માથે
મારે તેની તરવાર ૩૮૫
માળી રૂઠયો ફુલ લેશે કાંઈ ચોટલી તો નહીં લે?

માચીમાનો માકડ માલ ઉપર જગાત
માલ થયો વાસી ને લાભ ગયો ન્હાસી
માથુ મુંડાવીને વાર પુછવો ૩૯૦
મારવો ઊંદર ને ખોદવો ડુંગર
મા જુવે આવતો ને બૈરી જુવે લાવતો
મામા માશીના શું કરોછો? [મગાઈ ?
મામો તેતો માનો ભાઈ ને મામી સાથે શી
માથુ કાપનારનુ પણ સારૂ થજો ૩૯૫
માથુ સોંપ્યુ ત્યારે નાક કાનનો શું ઉધારો?
મારવો તો હાથી ને લુંટવો તો ભંડાર
માણસનુ મેલુ ને લાકડાનુ પોલુ ઢાંક્યુ ન રહે
મા આગળ મોસાળ તોફે ભાઈ મારૂ [પયર
મા તે માથો, ને બાપ ખાટલાનો પાયો ૪૦૦
માકડને વળી મુછો આવી
માગ્યા મુક્તાફળ મળે પણ ભીખને માથે ભઠ
માગ્યા મેહ વરશે નહિ
માગીને ખાવુ ને મશીદે સુવુ
માણસને ઈશારત ને ગધેડાને ડફણાં ૪૦૫
માણસમા ચાડિયો, ને જનાવરમા હાડિયો
માગ્યે પડી વસન દેવા માન્યા ત્યા સુધી દેવ

વાડીયે બાર ને ચોટે અઢાર
વ્યાજે લાવીને ઓછીના આપ્યા
વાહાણુ વામે ને કરાણી પામે ૬૧૦
વાઝણી વીઆઇ. .
વાપરણુ તે વાહાણુ.
વાડ કારેલા ચોરશે ત્યારે રેહેશે શું?
વાળા ઝોળી ત્યારે ન મ્હેલવા કાડી કે કોળી
વાત કરવી હુકારે ને લડાઇ કરવી ઉકારે
વાણી બોલાવે જાણી ૬૧૫
વાટયુ ઔષધ ને મૂડયો જતી
વાત ન કરીએ વાટે, લખ ન લખીએ રાતે
વાગ્યુ તો તીર નીકર તુકકો
વાટ મુકીયે પણ સાથ ન મુકીયે ૬૨૦
વાહાલામા વહાલ નહી
વાર તેની ધાડ
વિવાહમા વેહેલો ને માડવામા પેહેલો ૬૨૩
વિવાહના ગીત વિવાયે ગવાય [જુઓ
વિવાહ કહે માડી જુઓ ને ઘર કહે ઉકેલી
વિવાહ સમાન હરખ નહિ, ને મુવા સમાન
વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ [શોક નહિ.

વિશ્વાસઘાતી, મહા પાપી

વેપારને શીર દેવાળુ ને નોકરીને શીર બરતર્ફી

વેવાઈ પ્રમાણે વિવા, ને ઘુર પ્રમાણે દીવા

વેશ્યા ઘટાડે ને જોગી વધારે

શંકર રાખ, ને કુબેર ધૂળ

શત્રુ, ને રોગ, ઉગતા છેદવા [ભણી

શિયાળ તાણે સીમ ભણી, ને કૂતરૂં તાણે ગામ

શિર સલામત, તો પાઘડી બોતેરી ૬૩૬

શીગોડુ શણગાર્યુ, પણ જબા તેડુ ન આવ્યુ

શુળીનુ વિઘ્ન સોયે ગયું

શેઠની ફાંદે ફોલ્લી થઇ, ને પંપાળીને મોટી [કરી

શેઠની શીખામણ ઝાંપા સૂધી

શેરડો તો જાણે નહિ, ને મારૂં નામ પગી

શેરનુ ઉમેરણ ચાગળુ ૬૪૨

શેરને માથે સવાશેર

શેરી માહેલો સિંહ (કૂતરો)

સઈઆરી સાસુ, ને ઉકરડે મોકાણ

સકર્મીની જીભ અને અકર્મીના ટાંટીઆ ૬૪૬

સતી શાપ દે નહિ, ને શંખણીના લાગે નહિ

વાણિયા મૂછ નીચી તો સાતવાર નીચી
વાતે પાપડ વાતે વડી વાતે વહુ ગધેડે ચઢી
વાદરાને વળી નીસરણી મળી ૫૯૦
વાસુ ન કરે ને હાસુ કરે
વાવે તેવું લણે વાશીદામા સાબેલું!
વાસો ને વાક કોઈ દેખે નહિ.
વાહાણના સાધા, એટલા ભાઈના વાધા
વાયે વાદળ ઉતરી ગયુ ૫૯૫
વાડ રાખે ખેતરને તો ખેતર રાખે વાડને
વાણોતરનો વેચ્યો શેઠ વેચાય
વાઘનુ મ્હો લોહીયાળુ
વાહાલામા વ્હાલુ પેટ
વાઝણી જણે નહી ને જણે તો જીવે નહી.
વાતની વાત ને કરામતની કરામત ૬૦૧
વાણિયા વાણુ ને લીટી તાણુ
વાત તો વા લઇ જાય
વાડ વગર વેલો ચઢે નહી
વાગડ વાગડ સહુ માડવે આવશે ૬૦૫
વાતે વાહાણા વાય
વાધર,સારૂ ભેસ મારી.

વનો વેરીને વશ કરે
વરને કોણે વખાણ્યો ? તોકે વરની માયે
વર વરો કે કન્યા વરો ગોરનુ તરભાણુ ભરો
વર વિનાની જાન શોભે નહીં ૫૭૨
વરસાદના ભીંજ્યા ને હાકેમના દંડયા
વહુ ગઈ ને વરધ ગણાઈ
વહુ ભાગે કપ્રેટા, ને સાસૂ ફોડે તે ઠીકરા
વર વિનાની હલે પણ ઘર વિનાની ન હલે
વહેતો વાણુ નહી તો પથ્થર પાહાણ ૫૭૬
વરસે તો વાડમા નહી તો ખેતરમા પણ નહી
વહુ, વસ્તેવ ને વરસાદ વિના કોઇને ન ચાલે
વ્યસનીને મન વેશીયા ને વેશીયાને મન સફ
વરસાદનુ પાણી પગ ધોવનમા જાય
વટક્યુ વટલાવે ને આભડયુ અભડાવે ૫૮૧
વસ્તી ઉજ્જડને ખાય
વકર્યો ઢેઢર કોલ થાય
વરમાથી ઘર પણ ઘરમાથી વર નહી
વાકા ચુકા પણ ઘઉના રોટલા
વાડ તેવો વેલો [હાણિયો
વાણુ કરે તે વાણિયો નહિતર માને પેટ ૫૦

લાખની બક્ષિસ ને કોડીનો હિસાબ
લાગે લાકડા ભગાય
લાગ્યો તો તીર નીકર તૂકકો 550
લાડીનાં લગન ને કરોડો વિઘન
લીલા લેહેર ને જમવાના ઘેર
લીધા લાડ ને ખાધા ખાસડા [ઞએ
લીજીએ એસા દીજીએ પણ થીડા બેપાર કી-
લુગડા ફાડી ચિથરા કર્યા 555
લેજે ભાગી બરણીના ઠીકરા
લેતી વખત દીકરો અને આપતી વખત બાપ
લે તારી છાની ને હુતો આ ચાલી
લેને ગઇ પૂત ને ખોઇ આઈ ખસમ
લેવાને લકડ ને દેવાને પત્થર 560
લોભે લક્ષણ જાય
લોઢુ ને લુહાર ફુગી લેશે
લોઢુ ને ઘોડુ વાપરયુ સારૂ રેહે
લોઢાનુ ને ઘોડાનુ મૂલ નહી
લોટ ખારો ને વળી બસતુ 565
લોભીઆ વસે ત્યા ધુતારા ભૂખે ન મરે
વખાણી ખીચડી દાતે વળગે

રોગે રૂવાળો ને ફૂટરો પીળારો
લશ્કરના ભેદ પાયા તોકે આગુસે ગદ્ધા આયા
લખતા થાયે લહીયા, ભણતા થાય પંડિત
લશણુ તે કાંઇ કસ્તુરીની ગરજ સારે? ૫૩૨
લશણુની બો કાંઈ છાની રહે?
લડાઇનુ વર હાસી ને રોગનુ વર ખાસી
લપોડશંખ લાખ તોકે સવાલાખ ૫૩૫
લડી છુટજે પણ મરી ન છુટશો.
લખાણું તે વચાણું
લંકામાજ સોનાની ખોટ કે?
લકડેકા લાડુ ખાયગા સો પસ્તાયગા ઓર ન-
હિ ખાયગા સોભી પસ્તાયગા
લકાતી લાડી ને ઘોઘાનો વર ૫૪૦
લનારવાડે સોય વેચવી
લાગા સાથે ડુંડા જાય ને મરે નહીતો માદા થાય
લાલકસનના પરમાણ ને પારકે પૈસે કરો આ-
લાકડે માકડું વળગાડયું [ણુંદ
લાચ ળાડુ ને દક્ષણાનો ઉધારો નહીં ૫૪૫
લાકડીની પુતળીથી ઘર ન ચાલે
લાખુ મળવાના નથી ને લખેસરી થવાના નથી

રાડ ને ગાડ કોઈની નહિ ૫૧૦
રાડ મારો રોટલો ને ઘડતા ભાગ્યો
રાણીને બોલાવીને ચોરે ચડીએ અને દાસીને બોલાવીને ખુણે પેસીએ
રાણીના ચીર ને ધોબીના બળોતિયા
રાત થોડી ને વેશ ઘણા
રાત અંધારી તલ કાળા, લેરે વાણિયા તારા [ને તારા
રાત રાણી ને વહુ કાણી ૫૧૬
રામને નામે પત્થર તરે
રામનુ રમણુ ભરથને ફળ્યુ
રામ જેને રાખે તેને કોણ ચાખે
રાહના પાણી રાહે જાય ૫૨૦
રૂપની રૂવે કરમની ખાય
રેશમની ગાઠ પડી તે પડી
રહે તે આપથી ને જાય તે સગા બાપથી
રૈયત વડે રાજા ને રાજા વડે રૈયત
રૈયત રાજા રામની પણ ન થઇ ૫૨૫
રોહાતો રાખુ ને જાઓ તો બાખું
રોગ ને વિયોગ વધાર્યો વધે
રોકડાજી પકડાવી દેવા કે ?

રાજાનો કુંવર રડતો જોઇ બાળો ન કૂળે
રાજા દાને ને પ્રજા સ્નાને ૪૯૧
રાજાને કાન હોય પણ સાન ન હોય
રાંડે રાંધ્યુ ને કર્મે ખાધુ
રામનુ રામાયણ થઇ ગયુ
રાંડે જણ્યા રતન સરખા ૪૯૫
રાતનાજ રાજા છે કેની ?
રાડની રાડ ગઇ ને ગોખવેથી ગાડ ગઇ
રાજા છોડી નગરી મન માને સો કર
રાત્રી ને દીવસ કોઈ ભેગા રેહેવાના છે ?
રાતનો રાણો ચોર કે ઘુવડ ? ૫૦૦
રાંધ્યા વાન ફરીથી રધાય નહિ
રામ ધણી કે ગામ ધણી
રાડી ને ઘોડે પલાયન માડી
રાકને સાપડ્યો રૂવો, ખોદાવુ વાવ કે કુવો
રાઈના પાડ રાતે વહી ગયા ૫૦૫
રાકને ઘેર રતન
રાગ એટલો દ્વેશ ને દ્વેશ એટલો શોક
રાજા કરે તે સર્વ જાણે પણ અલ્લા કરે તે કો-
રાજ્યને અને નહિ [ઈ ના જાણે

મા ખાય ને આણ લાજે [ચણો ન જાય
મોની વાટે કોળિયો જાય પણ નાકની વાટે
મોટાનો મદ્દવાડ ને ગરીબનુ છીનાળુ ૪૭૦
મોઢુ વાઘનુ ને પુછડુ શિયાળનુ
મોસાળ જમણુ ને મા પીરસનાર
યુધ્યે લડીયે પણ ગુજે ન લડીયે
રડતો ગયો ને મુવાની ખબર લાવ્યો
રંગના ચુટકા કાંઈ કુંડા હોય? ૪૭૫
રળ્યો રોટલો કુતરે ખાધો રંગમાં ભંગ
રડતીતીને પિયરીયા મળ્યા
રણશિગડામા તતુડીનો અવાજ કોણ સાભળે?
રંક રાજા ને પોત પ્રધાન ૪૮૦
રત વીના ફળ ન હોય
રખપત તો રાખપત રજનુ ગજ
રઝળતી રાંડને રખડતા છોકરા
રળિયુ પાછું જાય પણ રાળિયુ પાછુ ના જાય
રળ્યા, તોકે ઓળખીતાજ મળ્યા ૪૮૬
રામની રક્ષા ને ભીમનો દોરો
રાંડ કેડે બેસાડિયે તો અધી ભૂરે
રાંકને ઘેર રતન સાંપડ્યુ

મે સળકા ખાઉ પણ મેરા ખાવેસો મરજાવે
મે શું ગધેડી પકડી કે ?
મેરીબી ચૂપ ને તેરીબી ચૂપ ૪૫૦
મેહેતા મારે નહિ ને ભણાવે નહિ
મો તેવી લપડાક ને ગાલ તેવા તમાચો
મોટા મેરનુ માથુ કે ?
મોરના ઇંડા ચીતરવા ન પડે
મોતીની મા રોતી ૪૫૫
મો જોઈને ટીલા તાણવા
મોમનો હાકેમ ન્હોડાના ચણા ચવડાવે
મોટા ઘર ને ભુતના ડર
મોટા થાઓ પરણાવીશુ
મોટાના ભાગ્ય મોટા ૪૬૦
મોટાના ઢોર ચારેલા પણ કામના છે
મોડાપરથી તો માખી નથી ઉડતી
મોધુ ને મરવુ કાઇ કોઇના હાથમા છે ?
મોડે મીઠુ ને પેટમા પાળી
મોર પીછે રળીયામણો ૪૬૫
મોટાના પગરખામા કોણ પગ ઘાલી શકે
મોટાની ગાંડમા પેશીએ તો દબાઈ મરીએ

મૂર્ખને માથે કાંઈ શિગડા હોયછે ?
મૂળાપણી તે કાંઈ ઝાડમા લેખુ
મુએ સીદ્દી જાઈ રૂએ સીદ્દી છે ? ૪૩૦
મૂર્ખ પાસે કાગળ ન બોલે
મૂળમા રેડે તો પાંદડા પીએ
મુવા નહિ ને ભૂત થયા તે એકનુ એકજ
મૂર્ખ નારી ને નગારા ફુટયાજ કામના
મૂર્ખ આગળ વાત રીઝે પણ બુઝે નહી ૪૩૫
મુછ ભેસ ને ઘી ઘણુ [પથ્થર
મુંબઇ માસ્તર, હાથમા છત્તર ને ખીસામા
મુઇ પાડી તે લાભમા
મુઈ પાડીની મોટી આંખ્યો
મુઠીમાનો જીતે ને કોટીમાનો હારે ૪૪૦
મુવા મડદાં જીવે નહિ
મૂળાના ચોરને મેચકાનો માર
મૂળામા મીઠુ ને કેળામા ખાંડ
મૂકીએ ખસવુ કે આવે હસવુ
મૂર્ખનુ મળવુ ને માંકડાનુ દળવુ ૪૪૫
મૂળમા માટી નહિ અને સાસરે સહેરો. *
મૂળમાં મિયા ગાંડા ને વળી ગાંજો પીધો

માર ભાગુ ભૂત પણ નાસે
મારૂ મારા બાપનુ ને તારૂ મારૂ સહિયારૂ
મારૂ ગાયુ ગાઓરે બાઈ ગોરાહે ૪૧૦
મારૂનો મગ થે ડગુ પણ મે ન ડગુ
મારે તેનો હાથ ઝલાય, બોલે તેની જીભ ન
મારે ન હો પણ મારા પાડોશીને હુજો [ઝલાય
માળાના મુળગાએ ગયા
માયાને ભય પણ કાયાને ભય નથી ૪૧૫
માસ ખાય તેપણ હાડકા કોટે ન બાંધે
માશીનુ પલ્લુ ફઇને ને ફઇનુ માશીને
માળાના મણકા સર્વે સરખા
માગવુ ને મરવુ બે બરાબર
મિયાની ભેશને ડાબુ કેમ કહેવાય ૪૨૦
મિયા ચોરે પળી પળી ને બંદા ઉઠાવે કુપ્પા
મિયા મરે ને મશીતે દીવા થાય
મિયા થયા ઘોર જોગ ત્યારે બીબી થયા ઘરજોગ
મીઠા બોલા લોક ને કડવા બોલી મા
મીઠા ઝાડનુ મૂળ ન કહાડવું ૪૨૫
મુઆ પેહેલી ઘોર ખોદવી
મુવા પેહેલા મોકાણ

સમજુ માણસની બલા દુ?
સમજે નહિ, ને સરખો ભાગ માગે
સમુદ્રમા તરીને ખાબોચીયામા ડૂબ્યો ૬૫૦
સમે વર્તે સાવધાન
સવઈયાની ડોશી, ને ઢબુઓ મુડામણ
તપ ત્યા જપ
સાત સોયાણીએ વેતર વઢે
સાતે વારે સોની, ત્રણે વારે કનમારો, એકે
વારે કોળી ને વારે વારે વાણિઓ ૬૫૫
સાપનો કરડયો છછુદરથી બીહે
સાપ ગયા ને લીસોટા રહ્યા
સાપે છછુદર ગળ્યુ (મૂકાય નહિ ને ગળાય નહિ)
સાસ ત્યા સૂધી સોસ
સાસુ ભાગ તે કલેડા ને વહુ ભાગે તે ઠીકરા
સાતપાચની લાકડી ને એકનો બોજો
સાત સાધે ને તેર તૂટે ૬૬૨
સાચને આચ નથી
સાચનો બેલી ઈશ્વર
સાચાનો બોલનાર ને માથાનો વાઢનાર
સાચા બોલી સાસરે ન સમાય ૬૬૬

સાઠી ને બુદ્ધિ નાઠી
સામ લગી ખાસ
સાસરા સુખવાસરા
સુખે સોની ને દુખે રામ ૬૭૦
સુઈની સાજ ને મોચીનુ વહાણુ
સૂડી વચ્ચે સોપારી
સંયડ કાકા ભોળા, વાડકા જેવડા ડોળા
સોવુ તે હવામણથી મોઘુ
સોડ પ્રમાણે સાથરા ૬૭૫
સોળે સાન ને વીસે વાન
સોળે સોગઠી નાખી
સોકનુ સાલ
સો જણો, પણ સોનો પાળનાર ન જણો
સો વર્ષનો સુતાર, ને પાચ વર્ષનો ઘરધણી
સો ભણ્યુ ને એક લખ્યુ
સોનુ ને વળી સુગંધ ૬૮૨
સોટી વાગે ચમ ચમ ને વિદ્યા આવે ઘમ ઘમ
સૌની રીત તે વહુની રીત
સ્પષ્ટ વક્તા ભવેત સાધુ
હું નામ સાહેબનુ ૬૮૬

કૂતાને હાથિઅ ને પાપ દોષ ન ગણિએ
ભાવી ખીચડી ને મલાવી દીકરી
ત્રતુ ને હાથા
સે તેનુ વરો અને રૂવે તે ખુવે ૬૯૦
ઘર સો હથિયાર
થના કીધા હૈયે વાગ્યા
ે તેને હરી મળે ને જીતે તેને જમ
તેનુ જશો, ને બાવા બુટીગ થશે
તે સાથે ૬૯૫
મા મુગળ, ને ખેમને કુશળ
મા નહિ કોડી, ને ભર્યા બજારમા દોડી
ામા દડો બગલમા મોઈ, ને હવેલી લેતા
જશન ખોઈ
માઉ ને ઊના પાણી
ને પર ઘર હાથા ૭૦૦
હોઠે આવે
ાથ બાજ્યા સારા
ઘર ડાગા
ફૂટયો. ૭૦૫

સુવિચાર દર્શક મંડળીનાં પુસ્તક

બાદશાહ બીરબળની ૬૫ વાર્તા ની
સેક્ષપિયર કથાસંગ્રહ (૧૦ વાર્તા) ૬
રાજા ભોજ ને કવિ કાલિદાસ ૯
અદ્ભુત ચમત્કાર ૦
જોધપુરનો કરણસિંહ
રામરક્ષા ગૂજરાતી અર્થ સાથે ૦
શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા ,,
કલિવિડમ્બનશતક ,,
વૈરાગ્યશતક (૫૦ ગઝલોમાં),,
હરિશ્ચંદ્ર આખ્યાન
ગૂજરાતી વહેમ (પુ૦ કા૦
અરીણી એભલસિંહ

પુસ્તક પ્રેસ